

разяснихъ, благодаря на защитника ми, който има грижата да ги разясни. Азъ се обвинявамъ за туй, защото не съмъ съобщилъ, и второ, защото, като съмъ зналъ за заговора не съмъ научилъ планове за дѣйствиата на заговорщитѣ и т. н. Азъ по това съмъ направилъ една грѣшка, за която моля отъ почит. съдъ прошка. Тая грѣшка мене ми навлече 15 мѣсѣченъ затворъ и не малко растрои материалното ми състояние, понеже имамъ доста голѣмо семейство, за прѣхраната на което трѣбваше да се грижа. Сега азъ съзнахъ, че недоносителство било грѣшка, но азъ, както казахъ, не съмъ мислилъ тогава, че това е грѣшка, за това моля почит. съдъ да счита тая моя грѣшка за несъзнателна и да ми даде възможность въ бѣднѣния ми краткъ животъ, защото азъ съмъ болѣнъ, да докажа, че азъ не съмъ такъвъ човѣкъ, да разбере и свѣта, че не съмъ човѣкъ, който взима участие въ бунтове и пр. Азъ желая почит. съдъ да раздава правосѣдие и милость, прося милость, моля да ме оправдаете.

Арестуванъ съмъ на 20 Мартъ 1891 год.

Подсжд. Тома Георгиевъ: Г-да съдии! Обвиненията, които ми се приписватъ отъ прокурорскій надзоръ, състоятъ отъ показанията на А. Здравкова, Митакова и Лепавцова. Въ показанията на Здравкова и Митакова има доста противорѣчия. Митаконъ говори за 10 души емигранти, а Лепавцовъ говори за хората на Тюфекчиева, които азъ не познавамъ и не е имало никакво показание, че азъ съмъ ималъ съ тѣхъ сношение. Имахъ честь и по-прѣди при съдебното дирение да кажа, че паритѣ които съмъ искалъ отъ Митаконъ, не сж били за друга цѣль, а за частна моя работа. Тѣ сж искани още прѣзъ м. Септемврий, а Лепавцовъ твърди, че това е било прѣзъ м. Декемврий. Попита се Ножаровъ за това, той се прѣкръсти и се заклѣ въ челядѣта си, че това е било дѣйствително така, както азъ казахъ и отъ това видѣхте, г-да съдии, че не съмъ искалъ никакви пари за емигранти. Тѣй щото по показанията не остава нищо да говоря. Показанията на Здравкова се расчепкаха доста и обръщамъ вниманието Ви, г-да съдии, върху това обстоятелство, което е казалъ на прѣдварителното слѣдствие Здравковъ, че прѣзъ м. Декемврий когато сме били въ кафенето Панахъ съмъ му скимналъ съ очи да излѣзе, но Стоименовъ и Акрабовъ не го подтвърдиха това, слѣдователно не е дока-